Ч. 89. Субота 6 мая (23 цьвітня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Справи буковиньскі. — З виборчого руху. — Борба о виборчу реформу на Угорщинї.

Вибори до буковиньского сойму для Русинів уже покінчені. І в понеділок 1 мая, перед полуднем нововибрані україньскі посли буковиньского сойму зійшли ся на засїданє, на котрім приступлено до уконституованя соймового україньского клюбу та обговорено чимало важних питань.

Головою клюбу вибрано одноголосно пос. Миколу Василька, его заступниками пос. Єр. Пігуляка і пос. Юр. бурм. Лисана, також одноголосно. Секретарями послів дра Теодора Галїпа і дир. М. Спинула.

Заступництво клюбу в случаях, коли цїлий клюб не може зійти ся, передано президиї, котра складає ся з голови, заступників і секретарів.

Що до заступництва Русинів в соймовій президиї висказано дотеперішному віцемаршалкови сойму дрови Степанови Смаль-Стоцкому однодушно подяку за его дотеперішну діяльність і зажадано від президиї клюбу, щоби подбала про те, аби і на дальше Русини мали заступництво в президиї сойму.

А що маршалка і его заступника іменує на предложенє правительства цісар, висказано надію, що правительство предложить знов до заіменованя дра Ст. Смаль-Стоцкого. Також принято дефінїтивні постанови що до обсади инших місць, яких має іменувати сойм з поміж Русинів. (Президия краєвого банку, місця в видїлї краєвім і и.).

Голова клюбу пос. М. Василько сконстатував в своїй промові партийну солїдарність, яка виявила ся підчас виборів, та висказав своє вдоволенє ізза сего, що специяльно україньске селяньство своїм поведенем при виборах показало гідним слів признаня, з якими звернув ся Цїсар до него підчас нарад делеґацій. Дальше висказав признанє за партийну дисципліну більшости народних учителів. З признанем висказав ся також про льояльне становище Жидів в округах на долах. Треба сподївати ся, що й верховиньскі Жиди при надходячих виборах до парляменту підуть за приміром долівских Жидів. Більше чим пожалуваня гідною появою є підпомаганє переважаючою більшостию духовеньства (специяльно румуньского) „русско-народних“ кандидатів, а то тим дивнїйше, що духовеньство та его верховна власть, консистория, при кождій нагоді покликають ся на свій несумнївний патріотизм і вірнопідданче зглядом Цїсаря успособленє.

Недалеко вже також реченець виборів до парляменту і тому на тім засїданю обговорювано також вибори до парляменту. Порішено поручити виборцям, щоби вислали до парляменту поновно дотеперішних парляментарних послів: Лукашевича, Семаку, Спинула і Василька. Тому, що держ. радник проф. Пігуляк не хоче більше кандидувати до парляменту, клюб поручив виборцям вибрати на его місце віцемаршалка сойму дра Степана Смаль-Стоцкого.

В суботу, в неділю та в второк в головних місцевостях повітових руских виборчих округів відбудуть ся збори мужів довіря під проводом голови україньского соймового клюбу Миколи Василька, на котрих по вислуханю думки мужів довіря постановить ся остаточно кандидатури. — В кіцманьскім і садаґірскім повітї відбули ся вже збори мужів довіря з обох повітів, на котрих принято кандидатуру був. парляментарного посла Ілїї Семаки, партийна управа затвердила єї.

Бувший мінїстер ческий др. Пацак виголосив перед виборцями в Хрудимі промову, в котрій заявив, що чеські посли в новій державній радї повинні не тілько з'єдинити ся в однім клюбі, але поставити також спільну куль-

---

5)

Славні купелеві місця в Европі.

(Після Кляра, Штайна, Вебера і др. — зладив К. Вербин).

(Дальше).

Хемічний склад карльсбадскої води зі всїх жерел єсть майже зовсїм однаковий, а ріжниця лиш в тім, що після неоднакової теплоти ділає не однаково на людске тїло. В сїй водї єсть найбільше сїрко-кислого соду або т. зв. ґлявберскої соди, котра надає водї трохи гіркавого смаку і викликує прочищенє. Звичайно буває тої соли у водї на тисяч частий 2 і пів части; дальше єсть 1 часть соли, від чого вода має трохи солонавий смак, відтак єсть 1 часть вугле-кислого соду, а крім того знаходить ся в нїй потас, вуглекисла маґнезия і вуглева кислота або квас вуглевий. Смак тої води єсть длятого трохи гіркавий, трохи солонавий, трохи нагадує соду і впрочім не конче приятний. Коли єї купує ся фляшками і пє ся дома, треба порадити ся доктора і пити або студену або огріту і задержати відповідну дисту.

Карльсбадска вода ділає на людский орґанїзм передовсїм в той спосіб, що в приладї травленя отже в жолудку і кишках все розпускає, перетворює соки в тїлї і робить їх рідкими, управильнює видїлюванє жовчи, а що найважнїйше, спричиняє збільшенє мочи або урини і частїйше єї віддаванє. Карльсбадска вода єсть зі всїх мінеральних вод, які знає ся, найсильнїйша і може дуже помагати, скоро єї як слїд уживає ся. Коли же зважить ся, що богато недуг походить також з того, що тїло чоловіка задля браку відповідного руху, не може як слїд використати ту поживу, яку приймає, або на відворот, коли чоловік, що не може після потреби уживати руху, живить ся такою поживою, якої его тїло не годне як слїд зужиткувати — то можна зрозуміти, як великої ваги єсть відповідне диететичне лїченє. То як раз тота точка, около котрої крутить ся цїла карльсбадска курация.

Затвердїлі, хронїчні катари печінки, цукрова хороба, ґіхт, ревматизм, мають в многих случаях то спільного з собою, що у чоловіка, котрий на котрусь з тих недуг занедужав, не було відповідного відношеня межи тою поживою, яку він принимав, а его рухом. Карльсбадска курация старає ся то вирівнати і в тім єї найбільша сила і значінє. Недужі пють воду, але на тім не конець; они мусять ще уживати й руху, розуміє ся, о скілько то для них можливе і безуслівно потрібне. До того мають в Карльсбадї як найлїпшу нагоду. Се ставить ся їм за услівє, а купелеві урядженя, улиці міста і цїла его охрестність формально заохочують до того, нїби таки змушують.

Навіть для здорових, котрі тут приїзджають з недужими або для власного відпочинку, єсть тут нагода до уживаня руху. Многих притягають тут подальші прогульки в дуже красні околиції міста з многими ґеольоґічними займавостями. Тут єсть богато місць уладжених до забави в ніжну пилку, де можна добре набігати ся і т. п.

Другим услівєм карльсбадскої курациї єсть відповідна диєта. Здає ся, що нема другого купелевого місця, де би місцеві жителї, ресторациї і каварнї так о то дбали, як тут. Насамперед місто старає ся о то і припильнює того, щоби всякі артикули поживи, які дістають ся до міста, були як найздоровійші, як найчистїйші. В карльсбадскій диєтї грає шинка визначну ролю. В 1905 р. н. пр. минуло ся в Карльсбадї 48.000 штук шинок. Отже щоби купелеві гості мали дїйстно як найлїпшу шинку, то місто завело таку контролю, якої мабуть нема нїгде в сьвітї. Шинки спроваджують лиш з Праги — а празькі шинки, як звісто, мають сьвітову славу. Там на місци вибирають товар і кожду шинку, призначену до Карльсбаду, назначують стемплем. Отже до міста приходять лиш стемпльовані шинки, але й ті міский уряд санїтарний ще раз оглядає і лиш дїйстно зовсїм добрі пускає на продаж для курацийних гостий. В 1905 р. відкинено 250 шинок мимо того, що они були стемпльовані, і загалом сконфіскoвано 1600 кільоґрамів мяса, котре відтак зварено в парі і продавано на дорозї по низшій цїнї яко мясо сконфісковане, але для здорових зовсїм добре до ужитку. Так само контролює тут місто й молоко та инші артикули. Але мабуть найважнїйша зі всего то карльсбадска кухня. Тут і в ресторациях і в приватних домах уміють і навикли так варити, як може бути найлїпше для кура-

турну проґраму. Правительство потребує в будуччині для переведеня важних задач в новій державній раді великої сконсолідованої більшости. Чехи суть великим, сильним народом і не може бути, щоби рішано такі справи без них. Ми повинні також мати участь в рішаню, але й у власти державній. Знаю тілько одну дорогу можливу для уладженя взаємин між Чехами і Німцями. З нагоди новорічного послуханя мав я нагоду в міродатнім місци вказати на те, що без попередного управильненя відносин між Чехами і Німцями в Чехах і в Мораві неможливо довести до ладу в державі. І нині погляд мій такий самий.

Віче ухвалило др. Пацакови однодушно подяку і довірє і приняло єго кандидатуру до державної ради.

В справі виборчої реформи на Угорщині відбуло ся в неділю віче в Араді, осередку виборчого округа ґр. Тиси, найбільшого противника виборчої реформи.

На віче приїхав пос. Юшт, ґр. Батияні і до 20 сторонників Юшта, привитані горячо социяльно-демократичним сторонництвом. На вічи по полудни зібрало ся кілька тисячів вічевників, а на дневнім порядку віча була виборча реформа.

Ґр. Батияні заявив, що сторонництво Юштівців радо приймає участь в сій справі социял-демократів. Він вказав на вплив, який той союз зробив на противників виборчої реформи і предложив резолюцию, котрою візвано прихильників загального, рівного і після громад розложеного права голосованя не спочити скорше, доки не буде переведена виборча реформа. Ухвалено також вислати адресу до палати послів.

Пос. Юшт говорив про значінє виборчої реформи для будучого розвитку парляментаризму і заявив, що єго сторонництво полишить ся вірне засадам, подібно як в банковій справі.

Іменем социяльних демократів промавляв др. Ормош, а іменем националностий Румун, посол Поп.

Новинки.

Львів, 5 мая 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Міністерство торговлі іменувало асистентами почтовими між иншими слїдуючих практикантів почтових: Стеф. Сеника у Львові, Стан. Вайзера в Стрию, Фр Буду в Нов. Санчи, Йос. Левкова у Львові, Ник. Моравецкого в Дрогобичи, Евг. Клюка в Самборі, Бол. Токарского в Бучачи, Ів. Бартивеля у Львові, Мих. Кніпіля в Бережанах, а президент гал. дирекциї почт і телеґрафів переніс: Сеника до Підволочиск, Вайзера до Калуша, Токарского до Гусятина, Бартивеля до Нов. Санча а Кніпіля до Галича. — П. Намістник переніс лїкаря повітового дра Людв. Собещаньского з Городенки до Самбора.

— **Загальні збори філії Руского Товариства** Педаґоґічного в Золочеві відбудуть ся в неділю 7 мая 1911 о год. 4 з полудня в сали тов. „Родина". За виділ: др. Кость Таняччкевич голова, Іван Душеньчук секретар.

— **З рускої ґімназиї в Перемишли.** Письменний іспит зрілости відбуде ся в тут. ґімназиї в днях 11, 12 і 13 мая.— Іспит приватистів (-ок) VIII кл. за II піврік відбуде ся в днях 15 і 16 мая (рано письменний, пополудни устний). — Іспит приватистів (-ок) всїх прочих кляс (I—VII) за II піврік відбуде ся в днях 26 і 27 червня (рано письменний, пополудни устний). — Іспит вступний до I кл. відбуде ся в днях 30 червня і 1 липня.

— **Дрібні вісти.** Нашого письменника з України М. Коновенка (М. Школиченка) зробили деякі ґазети мерцем і пустили вість, що він застрілив ся. Тимчасом Коновенко жиє а застрілив ся управитель хутора Волчкова Михайленко. — З Угнова доносять, що арештованих за „антисемітскі" розрухи в Карові війта Миколу Кота, Василя Матвіяса і Максима Мазура задля недостачі доказів вини випущено на волю. — Злодії, що обікрали зелїзничу касу в Яслї вже знані. То два жиди: 29-лїтний Пухим Ґольд, замешкалий в Яслї і Пінкас Шперлїнґ з Ченстохови та їх помічник 20-лїтний Зиґмунт Мацейовский з Ясла. Всї три втекли в сторону як на Угорщину. — З отвертої комнати п. Петра Роґоша при ул. кор. Ядвиґи ч. 27 вкрадено значну скількість ґардероби вартости 400 К.

— **Катастрофа на зелїзници під Медикою.** Вчера по полудни около 2 год. коли поїзд товаровий ч. 71, їдучий з Перемишля до Львова, виїхав із стациї в Медицї, наїхав на него саме під стацию на закруті поїзд товаровий ч. 170, що їхав зі Львова. Машина львівского поїзду вдарила в середину перемиского поїзду і настала страшна катастрофа. Яких 10 ваґонів львівского поїзду і 4 ваґони перемиского поїзду розбили ся на кусні і утворила ся одна величезна купа поломаних ваґонів і всїляких товарів. Розбив ся один ваґон повен яєць, другий ваґон з бараболями, а також і віз меблевий фірми Лайнкавфа. З людий згинув годинникар зелїзничий, Сея, котрого викинуло з ваґона, а відтак придушило на помості тендера так, що й доси не можна єго було видобути. Двох людий єсть тяжко ранених. Один з них, Авґуст Скерль, машиніст зелїзничий має розбиту голову і потовчених в многих місцях; єго відставлено в дуже грізнім станї до шпиталю і нема надії удержати єго при житю. Другий Микола Заклиньский кондуктор має поломані ребра і численні рани; єго відвезено до Львова. Лекше ранених єсть 5 осіб з персоналу службового а то: Старчевский, Кіщак, Вархоляк, Калагурский і Ґольба. Крім того єсть ще 10 контузіонованих осіб. Шкода в розбитих і понищених товарах має бути дуже велика, кажуть що 400—500 тисячів корон. Причиною катастрофи мало стати ся то, що за пізно уставлено дистансовий сиґнал на „стій!"

В наслїдок тої катастрофи засипало цїлий шлях під Медикою і для усуненя перешкоди спроваджено около 150 робітників, котрі працюють під проводом двох інжинерів. До помочи для зробленя порядку попросила управа зелїзниці о компанію піонїрів.

Дирекция зелїзниць державних доносить о сїй катастрофі, що слїдує: „Дня 4 мая наїхав поїзд товаровий ч. 170 їдучий зі Львова на поїзд товаровий ч. 71 виїзджаючий із стациї в Медицї в напрямі до Львова. Одна особа в персоналу зелїзничого згинула на місци, 4 особи покалїчило. Машину і кілька возів ушкодило. Аж до упорядкованя шляху, що небавком настане, удержує ся рух особовий за помочию пересїданя. Дочоджена ведуть ся".

— **Великий равт з танцями** відбуде ся заходом Руської Захоронки і Вакацийної Оселї у Львові на дохід тих товариств дня 6. мая (субота) о $8^1/_2$ вечером в салях „Народного Дому". В проґраму входять: хор „Бандуриста", сольо-співи, соля фортепянові та скрипкові наших первородних музикальних сил. По концертї відбудуть ся танцї при музици 95 п. п.

цийних гостий а так само і порядок страв єсть такий, як того вимагає курация.

В отсїм всїм, в лїчничій силї води, в руху і в диєтї, в здоровім воздуси в спокою і піднесеню душевного настрою спочиває сила карльсбадскої курациї. Воду можна собі спровадити і пити дома а однак она не зробить того, що в самім Карльсбадї, бо брак всїх тих обставин, серед яких она дійстно помочи може.

Головний сезон в Карльсбадї.

Хто справдї потребує лїчити ся, тому пильно; той старає ся як найскорше виїхати до Карльсбаду, отже вже тепер, в маю там повно таких гостий, котрі потребують лїчити ся, хоч пора ще може трохи за холодна, іменно для тих, що хотїли би показати, як то они уміють убирати ся. Для таких лїпше їхати до Карльсбаду в червни. Але єсть ще більше таких людий, котрі якраз аж в сїй порі можуть увільнити ся від всїляких робіт і виїхати до купелїв. Длятого найбільше гостий з'їзджає ся аж на сей головний сезон. Хоч і як „поважне" купелеве місце єсть Карльсбад, то все-таки єсть незвичайно велике число тих, котрі тут приїзджають, щоби тут „показати ся", ну та й „подивити ся", бо се найбільше межинародне купелеве місце з цїлого сьвіта, єсть що року на кого подивити ся. Тут прецї з'їзджають ся і цїсарі і королї, о князях і ґрафах нема вже що й говорити. Часами можна тут побачити перского шаха або якогось індійского маґараджу, ба навіть сіямского володїтеля з цїлим єго двором.

Вже о 6 год. рано починає ся вандрівка народів головно до трох жерел, до Шпрудля, Мільбрунена і до замкового жерела. Грубі Німцї і ще грубші Німкинї, виголені Анґлїйцї і Американцї, котрих можна би уважати за панських фірманів і льокаїв, дами в строях після найновійшої моди, в батистових, пікових тонких шовкових сукнях, в тоалєтах повних мережева і вишивок збирають ся сотками, ба, поволи й тисячами коло згаданих жерел, тиснуть ся там і пхають ся півтора або й дві години, випивають там кілька чарок води а походивши відтак з годину, вибирають ся на снїданє до Пуппа, Сансусі, Шенбруна або до цїсарского парку. Карльсбад має пишну „снїданкову улицю", улицю лїсисту, в котрої льокалях можна перше снїданє спожити. Єсть то значне покріпленє, коли по трудах головної части курациї можна серед тїнистих дерев спожити снїданок; хлїб, шинку, масло приносить ся з собою. Пригадує то того гостя, котрий зайшовши до каварнї, зажадав склянку лїмонади, але й зараз крикнув до кельнера: Цитрину й цукор я маю! — значить ся: дай менї лиш води в склянцї! Оттак і зі снїданєм в Карльсбадї. Гостї, зайшовши до каварнї, кажуть подати собі лиш ніж і вилки та платять за то 20 сотиків.

По снїданю слїдує прохід. Почерез „Стару луку" (Alte Wiese), при котрій стоїть склеп коло склепу, пересуває ся безконечна товпа гостий всїляких народностий, до проходових місць, котрих в Карльсбадї єсть далеко більше як в якім иншім купелевім місци, а котрі розтягають ся більше як на одну квадратову милю по лїсах і горах належачих до міста. По проході слїдує купіль а коли й та минула, то проча часть дня лишає ся вже на розривки і забави.

Отже насамперед треба пообідати. Німцї, Росияни, Французи, Румуни, Серби обідають в більших і менших реставрациях, при малих столах, кождий гість окремо. Тут не знають того звичаю, щоби обідати спільно при однім столї, при т. зв. „табль д'от" (table d'hôte). Анґлїйцї і Американцї занимають майже завсїгди готелї повисше замкової гори. По полудни а головно вечером сходить ся всї на спільне корзо у Пуппа, де грає музика і на Старій луцї осьвітленій мов в день, де при малих столиках під каштанами перед „Слонем", одною із найулюбленїйших в Карльсбадї каварень-ресторанів пересиджують гості з найперших кругів суспільности.

Карльсбад уважають за дороге місто підчас головного сезону а то несправедливо. Тут суть гостинницї, де можна за корону і 20 сот. дістати дуже добрий обід а навіть і за такі додатки як компот не здирають тут так як по инших містах.

Але ще й то треба тут зазначити, що Карльсбад яко місце купелеве не належить лиш до одного міста; оно належить до всего людства, що страдає і шукає поратунку. То не місце лиш для богачів, то місце і для бідних, для найбіднїйших в бідних, бо судьба відобрала їм найбільше їх добро — їх здоровлє. Управі міста належить ся длятого признанє, що она для всїх тих, котрі мусять числити ся з кождим сотиком, робить всїлякі пільги, дає їм безплатно купелї і увільняє від курацийної такси.

(Дальше буде).

— З товариства „Дешевої кухні“ в Перемишли. Після §. 3 статута Товариство основує також вакацийні оселї для бідної шкільної молодежи. Тому що товариство не в силї ще тепер удержати в клїматичних стациях на власний кошт більше число учеників — звертає ся виділ до сих Вп. Родимців, духовних і сьвітских, котрих місця замешканя положені в гірскій та здоровій околици, з прошенєм о ласкаве пряняте по одному ученикови на час лїтних ферий. Товариство платить ученикам кошти подорожи та покриває евент. можливі видатки, получені з їх побутом на селї.

Хто готов прийти Товариству і бідній молодежи в поміч, зволить подати свою точну адресу директорови ґімназиї в Перемишли, п. Андрієви Алискевичеви в протягу місяця мая.

В другій половинї червня подасть Дирекция ґімназиї сим Добродіям назвиско дотичного ученика, котрого вишле ся з початком липня на місце вакацийного побуту.

Виділ приймає також жертви на сю ціль, котрі належить присилати до Дирекциї ц. к. ґімназиї з руским виклад. язиком в Перемишли.

Ся акция є не лиш для розвитку нашої ґімназиї, але і для загальної справи вельми важна, тому маємо надію, що Вп. Родимці підуть радо за нашим покликом і причинять ся до покріпленя слабих орґанізмів нашої убогої молодежи і з'обовяжуть собі тим молоді серця до вдячности.

Комітет оснований 15. жовтня 1910 отворив „Дешеву кухню“ в Перемишли по переведеню всїх приготовань дня 15. листопада 1910. Загальні збори товариства відбули ся 24. лютого 1911. В склад виділу ввійшли: п. Алиськевич Андрій, директор ґімназ. яко голова; п. Гамчикевич Роман, проф. ґімн. яко місто-голова; о. Мартинович Омелян, катих. ґімн. яко секретар; п. Авдиковичева Климентина, жена проф. ґімн. яко касиєрка; п. радникова Дмоховска Людміля яко господиня-надзирателька; на заступників виділових вибрано: п. Коренцеву Ольгу і п. Целевича Олега.

В „Дешевій кухни“ харчує ся 60 учеників (з тих 40 має сніданє і обід, а 20 лиш обід), 3 є безплатно, 3 платить по 3 К місячно, 5 по 4 К, 2 по 5 К місячно, прочі же платять за обід денно по 20 сот., за сніданє 4 сот.

Доходи Товариства виносили до 1. цьвітня с. р. 1171 К 94 с., видатки 1780 К 80 сот. — На веденє кухні до 1. цьвітня доложено 608 К 86 сот.

— Нещаслива пригода. На будові одного з домів при ул. Старозаконній впав оногди по полудни з руштованя II. поверха 27-лїтний муляр Іван Мороз і зломив собі стовп хребтовий. Поготівля ратункова відставила его в грізнім станї до шпиталю.

— Другий раз увільнений від шибениці. Перед судом присяжних у Львові ставав перед кількома тиждиями 60-лїтний селянин зпід Угнова, Дацко Волоско, обжалований о скритоубийство. Той Волоско був вже раз засуджений на смерть через повішенє за убийство, але ту кару замінено єму на дожизненну вязницю. По 25 роках в дорозі цїсарскої ласки випущено его на волю. Не довго однак позіставав він на свободі, бо в несповна пять лїт дістав ся знов до вязниці, обжалований о скритоубийство. Волоска обжаловано о то, що він в лїсї застрілив з дубельтівки із за якоїсь дрібниці війта Багрія. Розправа закінчила ся тим, що Волоска засуджено знов на кару смерти через повішенє.

Внаслїдок жалоби неважности, внесеної обороною, найвисший трибунал скасував той вирок і поручив перевести нову розправу. Приводом до внесеня вироку була неясність головного сьвідка Паласа, котрий на віддаль 130 кроків мав видїти, як Волоско стріляв до Багрія. Сьвідок той зголосив ся аж в 6 місяців по арештованю Волоска і між иншими зізнав подрібности позістаючі в суперечности з вислїдом слїдства. Показало ся також, що Палас перед кількадесяти роками зголосив ся подібно на сьвідка, але аж в три роки по убийстві, а зізнаня его зложені тодї показали ся неправдиві, бо він казав, що він видїв сцену убийства, котрого невинність доказали три инші сьвідки.

Телеґрами.

Відень 5 мая. Є. Вел. Цїсар жертвував 100.000 корон на пенсийний фонд товариства малярів і різбарів з нагоди 50-лїтя єствованя того товариства.

Токіо 5 мая. На Формозї стверджено 129 случаїв чуми.

Ель Пазо 5 мая. Мехіканьским посередникам мировим предложено заяву підписану Мадерою, в котрім містить ся жаданє, щоби президент Діяц прирік публично, що зрече ся президентури.

Ню-Йорк 5 мая. Наспіли тут депеші, доносячі, що в чотирох удїльних державах мехіканьских полученє телєграфічне зовсїм перерване.

Мехіко 5 мая. Міністерство війни одержало вість, що повстанці заняли портове місто Мазатлян, в котрім перебуває богато горожан Сполучених Держав.

Константинополь 5 мая. Міністер скарбу Джавід-бей заперечує чутку, мов би подав ся вже до димісиї, заявляє однак, що може то настати за пару днів.

Петербург 5 мая. Холмска комісия Думи ухвалила, що шкільництво проєктованої ґубернії має приналежати до київского округа шкільного, при чім мають бути примінені загальні закони державні, відносячі ся до шкільництва. Яко реченець утвореня нової ґубернії означено липень 1917 р.

Надіслане.

Оповіщенє.

Подаю сим до відомости всїм інтересованим, що від пять (5) лїт занимаюсь копанєм керниць (студень) з бетоновими рурами. Роботу мою виконую скоро в кождій порі року і для цїлковитого вдоволеня властителя керниці.

Піднимаюсь виконати і вставити рури до керниці до 50 метрової глубини. Рівнож обовязуюсь ся направити і викінчити розпочаті а недокінчені і зіпсовані керниці иншими а не фаховими майстрами. Близших пояснень і інформаций на жаданє подаю устно і письменно.

Іван Лесюк

господар в **Ковалївці,** п. п. **Яблонів** коло Коломиї.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9,** 10^{15}, **1^{30}**, **2** §) 5·48, 7^{15}†) **8**·25, 9^{50}.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10,** 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.

†) з Красного.

З Черновець: 12^{05}, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52, **6^{26}**, 9^{34}

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55,** 5·16, 10·13. 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·08*), 10·36, 6·23*), 9·42, 12·00§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.

§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{00}.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33,** 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: **Адам Кряковецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржові замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і иних паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переханя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.